

Kultur- og kirkedepartementet
Medieavdelingen
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Deres ref:

Vår ref:
#2089582/4

Saksansvarlig advokat:
Helge Stemshaug

Dato:
Oslo, 20. november 2009

HØRING - ENDRING AV REGLENE OM FORMIDLINGSPLIKT (NY KOMMERSIELL ALLMENNKRINGKASTER)

1 INNLEDNING

Det vises til Kultur- og kirkedepartementets høringsnotat av 16. oktober med forslag til endringer i kringkastingsforskriftens regler om formidlingsplikt.

Med dette inngis høringsuttalelse på vegne av Modern Times Group MTG AS (MTG).

For så vidt gjelder de generelle forslagene om utvidelse av formidlingsplikten og formidlingsplikt for ikke-kommersielle kringkastere, vises det til høringsuttalelse fra MTG av 30. juli 2009.

Departementets forslag fremstår etter MTGs syn som mangelfullt utredet og begrunnet. Dette er nærmere omtalt i punkt 2 nedenfor. MTG stiller seg også særdeles sterkt tvilende til om den foreslåtte modellen er et egnet virkemiddel for å oppnå målsetningen om å sikre et kommersielt alternativ til NRK. Forslaget fremstår primært som et forsøk på å sikre økte inntekter for TV 2, med potensielt store virkninger for konkurransen i kringkastings- og distribusjonsmarkedene. Formidlingsplikt i seg selv vil neppe ha stor relevans for mulige søkere, som allerede er tilgjengelige for så å si hele befolkningen.

Videre mener MTG at den utlysning av posisjon som formidlingspliktig allmennkringkaster som er foretatt, er i strid med EØS-rettslige krav om transparens og ikke-diskriminering ved fastsettelse av formidlingsplikt, som fastlagt av EF-domstolen i sak C-250/06. Dette omtales nærmere i punkt 3. Konsekvensen av dette er at departementet eventuelt må foreta en ny utlysning basert på kriterier som er i overensstemmelse med EØS-retten. I denne nye utlysningen må det, som MTG tidligere har påpekt overfor departementet, fremgå klart hva departementet anser som hovedkravene til en allmennkringkaster, slik at dette ikke blir gjenstand for tolkningstvil ved leveranse.

Dersom departementet skulle beslutte å gå videre med forslaget om å etablere formidlingsplikt for en kommersiell allmennkringkaster, må det gjennomføres en ny

høringsrunde der enkelte sentrale spørsmål belyses. Dersom det skal etableres et kommersielt alternativ til NRK i tråd med departementets målsetning, vil dette måtte skje gjennom en aktør som er tilgjengelig på like vilkår for alle plattformer og distributører, slik NRK er det i dag. Blant annet derfor er det særlig viktig å sikre at reguleringen gjøres plattform- og teknologinøytral, slik at ikke bare formidlingsplikten men også vilkårene for formidling er like for alle distributører uansett plattform; formidlingsplikten må altså følges av en leveringsplikt for kringkasteren. I tillegg må det etableres adekvate mekanismer for tvisteløsning dersom reguleringen skal kunne fungere i praksis. Disse forholdene er nærmere drøftet i punkt 4 og 5.

2 DEPARTEMENTETS FORSLAG ER MANGELFULLT UTREDET

MTG er positiv til målsetningen bak departementets forslag, nemlig å sikre at det fortsatt eksisterer et kommersielt alternativ til NRK. Etter MTGs syn fremstår imidlertid høringsnotatets forslag som mangelfullt utredet, og det er særdeles usikkert hvorvidt den foreslåtte reguleringen vil være noen god løsning for å oppnå departementets målsetning.

Utlysningen av posisjon som formidlingspliktig allmennkringkaster og høringsnotatets reguleringsforslag fremstår etter MTGs syn som en løsning med bakgrunn i spesifikke ønsker fra dagens konsesjonær TV 2. Dette reflekteres både i at høringsnotatets forslag er direkte tilpasset en eksisterende konflikt mellom TV 2 og enkelte distributører, i den tilsynelatende skreddersydde utformingen av selve tildelingskriteriene i utlysningen og i den ekstraordinært korte hørings- og søknadsfristen departementet har fastsatt i saken.

MTG stiller seg også tvilende til om den foreslåtte reguleringsmodellen er en egnet metode for å sikre kommersiell allmennkringkasting i fremtiden. Formidlingsplikt i seg selv vil, som påpekt i Konkurransetilsynets høringsuttalelse av 6. november, ha begrenset interesse for de aktørene som kan forventes å være interessert i å søke status som kommersiell allmennkringkaster.

Departementet foreslår å løse dette ved i tillegg å fastsette at de formidlingspliktige sendingene skal formidles på "markedsmessige vilkår". Basert på presentasjonen av konsesjonsutlysningen og høringsnotatets forslag er det tydelig at meningen med dette har vært at den formidlingspliktige allmennkringkasteren skal sikres høyere inntekter fra distribusjon enn det TV 2 per i dag oppnår. MTG er grunnleggende skeptisk til at myndighetene på denne måten skal begrense markedsaktørenes handlefrihet til fordel for en enkelt aktør, særlig tatt i betraktning at det foreslåtte regimet tilsynelatende tar sikte på å tilgodese TV 2, som allerede er etablert som Norges klart største kommersielle kringkaster.

Forslaget vil innebære en klar forrykking i styrkeforholdet mellom den formidlingspliktige allmennkringkasteren og distributørene, og indirekte også mellom den formidlingspliktige allmennkringkasteren og konkurrerende innholdsleverandører. Hvilke konsekvenser dette vil få for de ulike aktørene og for konkurransen i

distribusjons- og innholdsmarkedene er overhodet ikke drøftet i høringsnotatet. MTG mener en grundig analyse av disse konsekvensene må gjennomføres før man eventuelt kan gå videre med et forslag som medfører omfattende ny regulering av markedet.

3 KONSESJONSUTLYSNINGEN ER I STRID MED DISKRIMINERINGSFORBUDET

Høringsnotatets forslag inneholder kun en hjemmel for myndighetene til å utpeke en kringkaster til å "ivareta særskilte allmenne hensyn", uten å gå nærmere inn på hva slags kriterier en slikt utvelgelse skal skje etter. Slike kriterier fremgår imidlertid av departementets utlysning av posisjon som formidlingspliktig allmennkringkaster. Etttersom denne utlysningen ikke er sendt på egen høring, vil MTG her benytte anledningen til å kommentere enkelte forhold som gjør at tildeling etter MTGs oppfatning ikke kan gjennomføres uten at det foretas en ny utlysning.

Retten til å pålegge distributører formidlingsplikt er, som påpekt av departementet, regulert i det såkalte USO-direktivet artikkel 31, som stiller visse krav til hvordan utvelgelsen av formidlingspliktige kringkastere skal foregå.

USO-direktivets bestemmelse må tolkes på bakgrunn av tidligere praksis fra EF-domstolen vedrørende de EØS-rettslige reglene om de fire friheter. Særlig relevant for regulering av formidlingsplikt er avgjørelsen i sak C-250/06, United Pan-Europe Communications Belgium SA m.fl. mot Belgia, der domstolen etablerer enkelte krav som må oppfylles for at en fastsettelse av formidlingsplikt skal være i tråd med fellelesskapsretten. MTG mener departementets utlysning er problematisk sett opp mot noen av disse vilkårene.

For det første fastslår EF-domstolen i avgjørelsens avsnitt 46 følgende om kravet til transparens:

" each broadcaster must be able to determine in advance the nature and scope of the precise conditions to be satisfied and, where relevant, the public service obligations it is required to observe if it is to apply for that status"

Kriteriene for å få status som formidlingspliktig må altså være klart fastsatt på forhånd dersom reguleringen skal være i samsvar med EØS-avtalen. Etter MTGs syn må det være klart at en så vag og lite detaljert angivelse av tildelingskriteriene som den departementet har anvendt i sin utlysning, ikke kan sies å oppfylle dette kravet.

Videre er kravene om jurisdiksjon (pkt 2) og lokalisering (pkt 4b) i departementets utlysning klart i strid med kravet om ikke-diskriminering. I avsnitt 48 I EF-domstolens avgjørelse fastslås følgende:

" Lastly, the criteria on the basis of which must-carry status is awarded must be non-discriminatory. In particular, the award of that status must not, either in law or in fact, be subject to a requirement of establishment on the national territory"

På bakgrunn av det foregående må det foretas en ny utlysning der tildelingskriteriene er klarere angitt og i samsvar med kravet om ikke-diskriminering, dersom departementet ønsker å etablere en posisjon som formidlingspliktig allmennkringkaster.

4 REGULERINGEN MÅ GJØRES PLATTFORM- OG TEKNOLOGINØYTRAL

4.1 Plattform- og teknologinøytral formidlingsplikt

Departementet har foreslått følgende nye formulering i kringkastingsforskriften § 4-2:

"Den som eier eller disponerer nett som kan formidle kringkasting plikter også på markedsmessige vilkår å formidle fjernsynssendingene til kringkastere som myndighetene har utpekt til å ivareta særskilte allmenne hensyn."

MTG forstår de foreslåtte nye reglene om formidlingsplikt slik at denne plikten skal være plattform- og teknologinøytral.¹ Følgelig får alle distributører en plikt til å formidle den formidlingspliktige allmennkringkasteren uavhengig av hvilken plattform og teknologi som benyttes.

For ordens skyld vil MTG innledningsvis påpeke at kringkastingsloven § 4-3, som er hjemmelsgrunnlaget for høringsnotatets forslag, kun hjemler plikt til videresending. Ettersom for eksempel kringkasting via satellitt ikke er å anse som videresending, fordrer en gjennomføring av høringsnotatets forslag i tråd med departementets uttalte intensjoner en endring i kringkastingsloven.

Uansett vil en slik utvidelse av formidlingsplikten fra dagens regulering som kun gjelder kabel-TV til en plattform- og teknologinøytral plikt, som gjelder alle distribusjonsplattformer, også nødvendiggjøre at det foretas en nærmere vurdering av en rekke spørsmål som ikke er omhandlet i departementets høringsnotat.

På denne bakgrunn sendte MTG 2. november 2009 et brev til departementet med forespørsel om avklaring av en rekke forhold knyttet til departementets forslag. MTGs spørsmål ble delvis besvart av departementet i brev av 16. november 2009.

¹ Dette bekreftes i departementets bev til MTG av 16. november 2009.

4.2 Plattform- og teknologinøytral markedspris

Høringsnotatets forslag innebærer at formidling av en formidlingspliktig, kommersiell allmennkringkaster skal skje på "markedsmessige vilkår". Det nærmere innholdet av kravet om "markedsmessige vilkår" drøftes ikke nærmere i høringsnotatet, ut over en kort begrunnelse for innføringen av dette kriteriet:

"For klart å signalisere at myndighetene i minst mulig grad ønsker å påvirke balansen i forhandlingene mellom partene, foreslår departementet at forskriften uttrykkelig fastsetter at det skal gjelde markedsmessige vilkår i denne forbindelse. Det legges følgelig til grunn at status som formidlingspliktig kringkaster ikke bør ha relevans for kringkasterens vilkår hos distributørene."

MTG tok opp spørsmålet om markedspris i brevet til departementet av 2. november, og ba om svar på om markedsvilkårene også skulle være plattform- og teknologinøytrale. Departementet har i sitt svarbrev til MTG av 16. november 2009 gitt uttrykk for at det "nepe [vil] være rimelig å forutsette like vilkår på alle plattformer og for alle distributører". Etter MTGs syn harmonerer dette synet dårlig med at den foreslåtte formidlingsplikten skal være plattform- og teknologinøytral. Når plikten skal være plattform- og teknologinøytral, må etter MTGs syn også de "markedsmessige vilkår" være like for alle berørte aktører.

Plattform- og teknologinøytrale vilkår er nødvendige for å avverge faren for negative virkninger for konkurransen på distribusjonsmarkedet, både mellom distributører på samme plattform og på tvers av plattformene. En formidlingspliktig allmennkringkaster vil ventelig være en viktig kanal for seerne, og dermed også en svært attraktiv kanal for distributørene, ettersom det er helt avgjørende for distributørenes konkurranseevne å kunne tilby tilgang til de viktigste norske kanalene på attraktive vilkår. Det er derfor viktig å hindre at ordningen med formidlingsplikt kan brukes til å påvirke konkurransen mellom distributørene og plattformene ved at det benyttes ulike vilkår for formidling.

MTG viser videre til Konkurransetilsynets høringsuttalelse av 6. november 2009, der tilsynet gir uttrykk for bekymring for at ulike rammevilkår for eksempel vil kunne gi enkelte plattformer en konkurransefordel overfor andre plattformer. Dette forholdet vil ventelig ha enda større relevans i fremtiden, ettersom den teknologiske utvikling peker i retning av økt konkurranse mellom distribusjonsplattformene (jf. Konkurransetilsynets rapport "Konkurransen i Norge", der tilsynet på side 87 fremhever at "[den teknologiske utviklingen] bidrar til konkurranse på sikt, både innad på, og mellom de ulike distribusjonsplattformene").

At det etableres like vilkår på tvers av de ulike plattformene er ekstra viktig fordi mange seere, og da særlig kabel-tv-kunder, på grunn av manglende geografisk overlappning mellom distributørene ikke har noen mulighet til å velge mellom ulike tilbydere på samme plattform. Om disse seerne skal nyte godt av de fordeler som følger med en effektiv konkurranse mellom distributørene, er det derfor nødvendig å sikre at

distributører på ulike plattformer gis mulighet til å distribuere sendingene til en så viktig kanal som en kommersiell allmennkringkaster på samme vilkår.

Konkurransopolitiske hensyn og likebehandlingshensyn taler altså for at reguleringen av formidlingsplikt ikke åpner for en prisdiskriminering mellom ulike plattformer og/eller aktører.

4.3 Formidlingsrett for distributører som betaler markedspris

Den foreslåtte reguleringen vil rent faktisk resultere i at myndighetene vil måtte regulere vilkårene for formidling, jf. høringsnotatets forslag til tekst i kringkastingsforskriften § 4-2. Etter MTGs syn medfører dette at det også må etableres en ordning der både kringkaster og distributør plikter å inngå en avtale om formidling på ”markedsmessige vilkår”.

Konsekvensen av dette er at det i tillegg til en formidlingsplikt også etableres en formidlingsrett for distributører som er villige til å inngå avtale på slike plattform- og teknologinøytrale vilkår som omtalt i punkt 4.2 over. Slik MTG ser det er dette både ønskelig og nødvendig dersom departementets forslag skal gjennomføres. MTG tok derfor opp dette forholdet i brevet til departementet av 2. november.

I departementets brev til MTG av 16. november gis det imidlertid uttrykk for at kringkastingsloven ikke gir hjemmel for å innføre leveringsplikt for kringkasteren; MTG forstår dette som at en regulering som antydnet over ikke vil bli foreslått. Samtidig vises det i departementets brev til at kjennelser i Kabeltvistnemnda i realitetens pålegger slik plikt for så vidt gjelder distribusjon via kabel-tv. Det er altså klart at norske myndigheter mener det kan etableres regulering som pålegger en kringkaster leveringsplikt. Om dette kan hjemles i kringkastingsloven eller krever andre former for regelendringer er etter MTGs syn av underordnet betydning; det sentrale er at en form for formidlingsrett tilsvarende den som eksisterer for kabel-tv må etableres dersom man skal gjennomføre forslaget om utvidet formidlingsplikt.

En slik regulering er nødvendig for å hindre at den formidlingspliktige kringkasteren inngår eksklusive distribusjonsavtaler eller på annen måte etablerer en faktisk eksklusivitet for enkelte distributører eller plattformer. Slike avtaler kan være skadelige for konkurransen, og dermed for forbrukerne. Dette gjelder særlig når det er tale om en kommersiell allmennkringkaster som skal utgjøre et alternativ til NRK, og som må forutsettes å være en meget attraktiv kanal for seerne.

Problemene knyttet til eksklusivavtaler for en kommersiell allmennkringkaster er også omhandlet av Konkurransetilsynet i rapporten ”Konkurransen i Norge” (se særlig side 82-83), der tilsynet uttaler at bortfallet av eksklusiv distribusjon av TV 2 på satellitt *”har hatt positive virkninger for forbrukerne, som fikk et bedre kanaltilbud til en lavere pris”*.

Konkurransopolitiske hensyn taler altså for at det etableres hindre for at en kommersiell allmennkringkaster opererer med avtalebasert eller faktisk eksklusivitet (for eksempel gjennom nektelse av å inngå avtaler med enkelte distributører) i fremtiden.

Av denne grunn er det nødvendig å sørge for at alle distributører gis rett til å formidle den formidlingspliktige allmennkringkasterens sendinger på de plattform- og teknologinøytrale vilkår som fastsettes. Dette må gjelde uavhengig av om det fra før av eksisterer et avtaleforhold mellom en distributør og den formidlingspliktige allmennkringkasteren; de vilkår som fastsettes må fungere som et bindende tilbud om avtaleinngåelse til alle distributører. På denne måten reduserer man også risikoen for tids- og kostnadskrevende prosesser vedrørende den formidlingspliktige allmennkringkasterens avtalepraksis.

Også målsetningene i departementets utlysning av status som formidlingspliktig allmennkringkaster tilsier at alle distributører som aksepterer de fastsatte markedsmessige vilkår bør ha rett til å formidle den aktuelle kringkasterens sendinger. Departementets initiativ synes primært motivert av et ønske om å sikre et kommersielt allmennkringkasteralternativ til NRK. Et slikt alternativ vil etter MTGs oppfatning kun kunne etableres av en aktør som er tilgjengelig på like vilkår for alle plattformer og distributører, slik NRK er det i dag.

Dersom departementets forslag om utvidet formidlingsplikt skal gjennomføres, må det på bakgrunn av det foregående fastsettes en motsvarende leveringsplikt for den formidlingspliktige allmennkringkasteren. Det må altså etableres en rett for alle distributører, uavhengig av plattform og eventuelle eksisterende relasjoner til kringkasteren, til å formidle sendingene til den formidlingspliktige allmennkringkasteren på de plattform- og teknologinøytrale vilkår som fastsettes.

4.4 Forholdet til EØS-avtalens artikkel 59

I tillegg til de tungtveiende hensyn som omtalt i punkt 4.2 og 4.3, taler også EØS-rettslige forhold i retning av at det må etableres en plattform- og teknologinøytral fastsettelse av markedsvilkår.

MTG viser til EØS-avtalens artikkel 59 første ledd, som begrenser medlemsstatenes adgang til å gi et foretak særlige eller eksklusive rettigheter, dersom dette legger til rette for at blant annet EØS-avtalens konkurranseregler blir overtrådt av foretaket som gis slike rettigheter.

Den foreslåtte endringen av reglene om formidlingsplikt medfører etter MTGs syn en klar fare for at konkurransereglene vil brytes av den formidlingspliktige kringkasteren, som er gitt en "særlig rettighet" i EØS-avtalens forstand. Reguleringen innebærer en klar forrykking av styrkeforholdet mellom kringkaster og distributør i forhandlingssituasjonen. Videre gir hele konstruksjonen, der kringkasteren tar på seg kostbare programforpliktelser mot å oppnå status som formidlingspliktig, kringkasteren

incentiver til å forsøke å misbruke den sterke forhandlings- og markedsposisjon status som formidlingspliktig gir.

En ordning med formidlingsplikt legger også til rette for at den formidlingspliktige kringkasteren kan bruke sin posisjon til å påvirke konkurransen mellom distributører og plattformer gjennom å nekte å inngå avtaler med alle distributører som er villig til å betale markedspris, og å diskriminere på pris eller andre vilkår.

En slik tilrettelegging for fremtidig konkurransebegrensende atferd er nettopp det som rammes av EØS-avtalens artikkel 59.

En plattform- og teknologinøytral fastsettelse av markedsvilkår, med en tilhørende rett til formidling for alle distributører som er villig til å inngå avtale på disse vilkårene, er derfor etter MTGs oppfatning nødvendig for å sikre etterlevelse av EØS-avtalens regler.

5 BEHOV FOR EN MEKANISME FOR FASTSETTELSE AV VILKÅR

Høringsnotatet legger opp til at formidling av en kommersiell allmennkringkaster skal skje på "markedsmessige vilkår", men at "*forhandlinger [...] om formidling i utgangspunktet ikke skal være gjenstand for myndighetenes innflytelse*".

MTG vil denne forbindelse understreke at adgangen til å innføre regler om formidlingsplikt, som også påpekt av departementet, reguleres av USO-direktivet artikkel 31. Bestemmelsen krever at eventuell regulering som ilegger formidlingsplikt må være proporsjonal og transparent.

MTG mener dette kravet til transparens må innebære at en regulering som ilegger formidlingsplikt også må etablere et reguleringsregime som er forutsigbart for de som berøres av reguleringen.

USO-direktivets krav om transparens må innebære at departementet, når det på denne måten gripes inn i aktørenes forhandlingsfrihet, også må etablere en mekanisme for bindende fastsettelse av vilkårene for formidling. I denne sammenheng bemerkes det at en slik mekanisme allerede eksisterer for formidling i kabelnett gjennom ordningen med tvisteløsning i Kabeltvistnemnda. En felles plattform- og teknologinøytral mekanisme er derfor nødvendig for å sikre likebehandling av aktører på ulike plattformer.

En slik felles tvisteløsningsordning ble også lansert av daværende kulturminister Trond Giske på pressekonferansen i forbindelse med utlysningen av posisjon som formidlingspliktig allmennkringkaster, gjengitt i Kampanje 16. oktober 2009. Giske uttalte at "*vi må finne en annen tvisteløsning enn Kabeltvistnemnda dersom det skulle bli en uenighet*", og antydte at en aktuell løsning ville være en nemnd underlagt Kultur- og kirkedepartementet eller Medietilsynet.

Behovet for å etablere en mekanisme for bindende fastsettelse av vilkårene for formidling følger for øvrig også av den tidligere nevnte bestemmelsen i EØS-artikkel

59, ettersom en slik mekanisme vil være nødvendig for å hindre at posisjonen som formidlingspliktig kringkaster legger til rette for konkurransebegrensende atferd fra den aktuelle kringkasterens side.

Dersom den foreslåtte reguleringen skal gjennomføres, må det altså etableres en mekanisme for bindende fastsettelse av vilkårene for formidling. En slik mekanisme kan enten innebære en ordning med forhåndsfastsettelse av vilkårene for formidling av formidlingspliktige sendinger, eller en ordning for tvisteløsning dersom partene ikke blir enige om vilkårene.

Etter MTGs syn er det, gitt at det uansett vil være nødvendig å etablere en modell for myndighetsfastsettelse av formidlingsvilkårene, mye som taler for at en løsning med forhåndsfastsettelse av vilkårene vil være det mest hensiktsmessige. En slik løsning vil være mindre kostnadskrevenende både for myndighetene og ikke minst for de involverte aktører. I tillegg, og viktigere, vil en slik modell sikre mest mulig forutberegnelighet for så vidt gjelder rammevilkår for både distributørene og den formidlingspliktige allmennkringkasteren.

6 OPPSUMMERING

Etter MTGs oppfatning mangler høringsnotatet en drøftelse av en rekke sentrale forhold vedrørende forslaget til utvidet formidlingsplikt. MTG stiller seg også tvilende til om forslaget er egnet for å oppnå de målsetninger departementet har angitt som bakgrunnen for forslaget. MTG ber derfor om at departementet ikke går videre med høringsnotatets forslag på det nåværende tidspunkt.

Under enhver omstendighet mener MTG at et endelig reguleringsregime fra departementets side må inneholde følgende:

- Formidling av en kommersiell allmennkringkaster må skje på plattform- og teknologinøytrale vilkår;
- Den formidlingspliktige allmennkringkasteren må pålegges en plikt til å inngå avtale om formidling med alle distributører som er villige til å inngå avtale på slike vilkår;
- Det må etableres en ordning for bindende fastsettelse av plattform- og teknologinøytrale formidlingsvilkår.

MTG ber departementet om å foreta en nærmere vurdering av de forhold som er tatt opp i denne høringsuttalelsen før man eventuelt går videre med høringsnotatets forslag. Forvaltningslovens utredningsplikt, jf. § 37, innebærer at berørte aktører må gis anledning til å uttale seg om et endelig forslag til regulering, inkludert forslag til mekanismer for fastsettelse av vilkårene for formidling, gjennom en ny høringsrunde.

Endelig er den utlysning departementet har foretatt av posisjon som formidlingspliktig allmennkringkaster i strid med grunnleggende EØS-rettslige krav til transparens og ikke-diskriminering. Dersom departementet ønsker å etablere en slik posisjon, må det derfor foretas en ny utlysning med tildelingskriterier som er i samsvar med EØS-retten.

Med vennlig hilsen
for BUGGE, ARENTZ-HANSEN & RASMUSSEN

Hallvard Fæhn Oftebro
Advokatfullmektig
Saksansvarlig advokat: Helge Stemshaug